

Månedens film * November 2017

Darling



Darling – eller jagtens gudinde

Af Louise Keiniche Rasmussen

”Darling” er én af de moderne film, hvor slutningen ikke helt giver sig selv. Det gør det nødvendigt at grave lidt dybere og tænke lidt mere for at nå frem til en mening, som man kan få noget ud af.

Filmen handler om balletdanseren Darling, der er blevet hentet hjem fra New York af balletmesteren Kristian for at danse rollen som Giselle i balletten af samme navn. Darlings mand Frans skal være koreograf på forestillingen. Men der går ikke længe, før Darling falder om midt i træningen med en hofte, der er ødelagt af et for hårdt slid, hvilket gør hende ude af stand til at danse. Darling må nu modvilligt overlade hovedrollen og titlen som ballerina til den unge danser Polly, mens hun selv skal finde ud af sin nye rolle, når hun ikke længere er ballerina.

I forhold til, at Darling skal finde en ny rolle er der flere interessante aspekter. For det første afsløres det i en scene mellem Darling og Kristian, at Darling er et navn, som Kristian har givet Darling, da hun var ung danserinde. ”Vi danser ikke – vi elsker” var deres motto, og det antydes, at de også var elskere uden for scenen. Kristian fastholder, at det skete med begges accept, men Darling truer alligevel med at skrive sine erindringer og afsløre forholdet. Dette ville muligvis tvinge Kristian til at gå af som balletmester enten af sig selv eller af moralske årsager, men under alle omstændigheder har han grundet sygdom ikke langt igen. Darlings rigtige navn er i øvrigt Diana, der ikke passede til en ballerina, men som uden for filmens verden giver associationer til den romerske jagtgudinde af samme navn.

For det andet er der balletten ”Giselle”, som omkredser filmen. Den handler om den unge kvinde Giselle, der forelsker sig i Albrecht, der dog allerede er forlovet. Giselle bliver vanvittig af sorg og dør. Giselles beundrer, Hilarion, kommer til hendes grav, hvor han overmandes af wilierne, der er slags elverpiger, der danser ham til døde. Da Albrecht siden også dukker op, går Giselle i forbøn for ham, så han overlever. Giselle har dermed bragt fred til sig selv og wilierne.

For det tredje er der forholdet til manden Frans, der ligeledes lider under Darlings skade. Da hun ikke

kan danse, tilbyder Darling at hjælpe Frans med forestillingen, hvilket udvikler sig til en kunstnerisk magtkamp mellem de to med Polly som kampens midtpunkt. Darling viser sig at være en effektiv underviser, der får bragt Polly langt i rollen som Giselle, men som til tider også træder over strengen i undervisningen af Polly. Samtidig håber Darling, at Frans kan overtage jobbet som balletmester, hvis Kristian går af. Magtkampen mellem Frans og Darling ender i et brud, og Frans fortsætter alene med forestillingen.

Men da premieren er overstået og spotlyset er slukket, er der stadig mange uafklarede bolde i luften, og det er i dette spændingsfelt, at Darling skal finde sin nye rolle. Skal hun fortsætte som underviser, skal hun blive sammen med Frans, skal hun forblive at være en Darling, eller kommer hun til at finde sig til rette i rollen som Diana – som jagtens gudinde, der ikke i samme grad bedømmes på sin krop og dens evne til at svæve i ballettens dans, men som snarere står for handlekraft? Skal hun skrive sine erindringer, eller er hun en Giselle, der dør af ulykkelig kærlighed til kunsten, Frans eller det liv, hun levede som ballerina? Har hun truffet de rigtige valg indtil videre med at ofre sin krop for kunsten og indgå i et seksuelt forhold til balletmesteren?

Som sådan rammer filmen ned i den postmoderne forståelse, at mennesket står over en endeløs række valg og muligheder, der både rummer en stor personlig frihed, men også risikoen for at vælge forkert.

Filmen giver i sig selv ikke svaret, men oplister i stedet mulighederne, og det er op til tilskueren at tolke, hvad der kommer ud af det. Det er også i den forbindelse, at filmen kan have værdi i kirkeligt regi. For hvad gør man som menneske ved alle de livsmuligheder, og hvilke følelser opstår på baggrund af de valg, der må træffes, og det ansvar, der følger med? Hvilken rolle spiller ens medmennesker i den forbindelse, og hvad gør det, når det bliver umuligt at følge sine drømme, uanset hvor stædig man er?

Samlet set er det en glimrende film med en intens Danica Curcic i rollen som Darling. Det er klart balletscenerne i de lyse lokaler, der er de bedste, hvorimod beskrivelsen af parforholdet mellem Darling og Frans på et mørkt hotelværelse ikke fænger helt på samme måde. Det er min vurdering, at filmen sagtens kan være udgangspunkt for en god diskussion til en filmaften.

Filmfakta

Produktion: Zentropa, Danmark 2017 – Instr.: Birgitte Stærmosé – Manus: Birgitte Stærmosé, Kim Fupz Aakeson - Medv.: Danica Curcic (Darling), Astrid Grarup Elbo (Polly), Gustaf Skarsgård (Frans), Ulrich Thomsen (Kristian), Caroline Söderström (Beatrice), Dragos Mihailcea (Albecht), Julie Carlsen (læge), Maria Savery (balletlærerr), Melissa Owen (balletpige) – 103 min. – Biografpremiere d. 19/10 2017 – Udlejning: Nordisk Film (ikke under CVLI)

Links

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/darling.9721.html>

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11430&area=3>

<https://www.dr.dk/nyheder/kultur/film/imponeret-anmelder-danica-curcic-er-suveraen-i-ny-dansk-film>

<http://www.ekkofilm.dk/anmeldelser/darling/>

<https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2017/10/dansk-balletfilm-lidt-sige-gennem-ballet>